

CSIKI LAPOK

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TARSADALMI HETILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal: SEVOBODA JÓZSEF könyvkereskedése, lová a lap szellemi részét illető minden közlemény, alamint hirdetések és előfizetési díjak is küldendők.	Megjelenik a lap minden szerdán. Kéziratok nem adatnak vissza.	FELELŐS SZERKESZTŐ: Dr. FEJÉR ANTAL ügyvéd.	Nyitótéri oszlopok sorokint 40 fill.-ért közölhetnek. Egyes lap ára 20-Fillér.	Hirdetési árak: Kétszoros 8 kor, háromszoros 10 kor, négyeszeres 12 kor, ötszörös 14 kor, hatszoros 16 kor, hétszörös 18 kor, nyolcszoros 20 kor, kilenczörös 22 kor, tízszeres 24 kor. Hirdetési díjak a legelőbbi napra vonatkoznak.

A jövő.

A képviselő választások képe megnyugtató, habár a nemzetiségek szánezetében lehet egy kis aggályunk. A szászok megtérnek, a történelmi alapra hivatkoznak, a mult idők halott dicsőségéből részt követelnek, s argumentálnak, hogy történelmileg II-ik Géza óta össze nőttek velünk, s a dákó-román, meg pánszláv elemektől megvetéssel fordulnak el.

E körülmény az idők jele.

A magyar és horvát ellenzék fényes diadala öröm-mámorban ringatja lelkeinket, a 67-es alap katonái is alaposan nyomnak a latba, hogy a jövő támadások vissza veressenek.

Most előre. Minden perc megfizethetetlen ahhoz a munkához, melyben Magyarország jövőndő nagyságához a létalapot felépítenünk kell. A pénzügyi és katonai helyzet tisztázása után jövőnk képének körvonalazása következik, melynél tekintetbe kell jönnie a történelmi tradíciónak, faji jellegünknek kulturánkból folyó pártikuláris részleteknek, az érdemnek, közművelődési és közgazdasági viszonyainknak.

Ezek mérlegelése után születhetik meg az általános, községenkinti tükös választási jog.

A zug kormány — nem hiszem senyvedő poraiban is ne mardosná a kinosvád — a nemzeti létalap cinikus elemeivel szövetséget az említett jog leple alatt zászlóján az anarchiával. Az anarchiát támogatta a közrendészet, s az diadallal ittasan ráfeküdt még a sajtóra is a gondolat szabadság forrására.

Jogokat biztosítani oly elemeknek, kik a nemzeti lét alap testén örlő szu gyanánt élőködtek, égbekiáltó bün. A banda az új idők választásán meggyőződhetett, hogy akna munkájuk sirba temette azokat, kik nem törődve se Istennel, se házával vandilismussal támogatták rozogó székeiket, melyekbe mégis csak becsapott az igazságos bíró menyköve.

Polonyi Géza igazságügyi miniszter terve, mely a nemzeti lét alapot támadóknak az új választási rendszerből való kizárását bírói ítéletre fekteti, megnyugvással töltheti el lelkeinket. A nemzeti ségi pöffeszkedéseknek a geográfai elferdítéseknek gátul szolgálna, a Jakabok napja leáldoznék nagyobb mérvben, mint a hogy leáldozott az új választások idejében. Az alföld metropolisaiban neveléses erőlködést vittek véghez Goldner és Bokányi urék, míg anarchiát hirdető piros lobogókat sárba tiporta a nemzeti trikolor.

A magyar nemzeti állam eszme szilárdítása legyen a törvényhozás fő elve, mert csak így virulhat fel Magyarország régi dicsősége. Essék az ítélkezés latjába súlyos teherrel az a legkisebb bün, megkicsinylés, elejtett szó is, mely a magyar nemzeti államiságot sérti; így a nemzeti ségi ábrándok soha valóra nem válnak s szikla talajon fog felépülni egységes magyar államánk szebb reményeket tápláló jövője.

A jogok kiterjesztésénél az életmestere a történelem lehet egyik biztos fonál a nemzetiségek előkértülésénél. Ha forgatjuk a történelem lapjait önkéntelenül rá jövünk a nagy igazságra: minden nemzeti katasztrófának beköszöntésében

a nemzetiségeknek igen jelentékeny része van.

Királyaink a kiváltságok osztogatásában fáradhatatlanok valának s a meg nem érdemelt dédelgetést azokra fecserlék, kik a magyar nemzeti eszmének legádázabb ellenségei valának. Az egységes magyar haza gondolata lanyhán élesztő a sziveket.

Jóllehet a török és más népek elleni küzdelmek igen igénybe vették az erőket s a beteplepültek közé üszkölt dobni nem lehetett. de mégis intézményekkel arra a tudatra lehetett volna őket ébreszteni, mely tudat a nemzet nagy költőjének szózatában lüktet: „A nagy világon e kívül nincsen számodra hely.“

Magyar szokás, ősi természet, ha vami kivivtunk, ha tényleg, ha látszólag, percekig tart az örömmámor s aztán jön a zsibbasztó álmosodás.

E közben az ellenségek szervezkednek, tömörülnek s mikor ébredni kezdünk, már állásuk feuyegetővé válik. Magyar zamatu, erős nemzeti politika kell irányelv legyen; e tekintetben lángoló hittel bizunk erős nemzeti kormányunkban. — Megszünt — keblünk dagad a tény hatása alatt — a gyűlölt elemeknek a nemzet ellen való szövetségére, a hydra utolsó fején is elhamvad az üszök; előtérben áll jövő életünk alapjának letétele.

Az erők forranak, minden új századnak új irányeszmeje van; az eszme körüllí küzdelem legyen erős nemzeti küzdelem, viruljon a nemzeti érzés ápolása. Vesszen a ki ellenkezőleg celekezik. Ereket kell vinni a nemzeti gyűrtübe, a kin nem változtat annak termékenyítő vére, minek annak jog?

Polonyi Géza megújító eszméje, mely a magyar állameszmét, fogalmát előtérbe helyezi a választói jog kiterjesztésével, jelentékeny fog követelni Magyarország megújodásának munkájában.

ifj. Botár Béla.

Válasz Dr Nagy Béni nyilt levelére.

Mindnyájan kivagyunk téve annak, hogy alaptalanul megrágalmazassunk, mert ha valaki a „Csiki Lapok“ 18-iki számában foglalt „Válasz a Székelységnek“ című nyilatkozatomat elolvassa — s aztán elolvassa az Önnek erre kiadott nyilt levelét: utalát es undor kell, hogy elfogjon mindenkit, azon minősítetlen es alaptalan személyeskedés miatt, mely az egész cikkben végig vonul, s melyre Önnek se oka, se joga nincs s nem is volt soha. —

Első sorban is, ami a sokat emlegetett es hangoztatott szubvenciót illeti, ez éppen azért lett a Csiki Lapoktól a Fejérvary kormány alatt megvonva, mert a lap politikai cikkei folyton az említett kormányt s annak törvénytelen intézkedéseit es rendeleteit támadták.

Ami pedig a főispánságot illeti, kijelentem, hogy a Kristóffy belügyminisztersége alatt főispánság után nem jartam, de azt el sem is fogadtam volna. Megengedem, hogy egy alkalommal, bizalmas baráti körben Önnel az ürességen lévő főispáni állásról véletlenül beszélgettünk, de e diskurzus nem olyan irányban es színezetben folyt le, a hogyan ezt Ön feltalálja. Különbön jegyezze meg, hogy a privat társaságbeli diskurzusokat uri emberek nem szokták a piacra vagy pláne hírlapba vinni, mert Önnel is megtörténhetnék, hogy az ilyen helyeken az Ön által tett s a diskreáció pecséte alá helyezett nyilatkozatait — ha napvilágra jönnének — az egyik vagy más sik kedves jó barátja nem köszönné meg.

A mi a megyei erdőeladás kérdését illeti, én teljes meggyőződéssel es önzetlenül védelem es támogatom a Goetz cég ajánlatát, mert ezt tartom a vármegyére nézve előnyösnek s ha önnek szabad a kliensei érdekeit ily csunya módon es fegyverekkel védelmezni, hogy ne lenne szabad nekem a megyére, a közre előnyösebb ajánlattevőt venni támoga-

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Annuska találkára megy.

Világos rózsaszín ruhában, százsorszeppel díszített széles karimájú szalma-kalappal fején, keszes léptekkel balad Annuska az utcán.

Nem néz sem jobbra, sem balra, nagyon sietős ám a dolga.

Most megy az — első találkára.

Fitos orrocskáját magasra tartja s kicsi kezeivel parányit felcsipi a lenge nyári ruhát, éppen úgy, a hogy a nényétől látta a „régí jó időkben“. (T. i. mikor Ilonka leány volt.)

Aztán, hogy férjhez ment a nénye, biston hitte Annuska, hogy a mama összes ruhát ki fogja toldani — de hasztalan várta.

Oh! mert a mamák nagyon kegyetlenek es Annuska végtelen boldog, hogy zsarnoki befolyásunktól örökre megszabadult.

Ma — érzi, tudja jól — egészen nagy leány lett. Hogyis ne! Először megy el hazulról a mama engedélye nélkül.

Milyen büszkén mondta elindulásakor a szobalánynak:

— Mondja meg anyuskának, ha visszajön, hogy sétálni mentem.

A Juci álmálkóva nézett rá, Annuska szinte várta, hogy megszólal:

— De hát elengedte Annuska kisasszonyt a nagyságos asszony?

Oh, hogy megtanította volna Jucit, hogyan kell egy „nagy leányt“ beszélni.

De a szobalány nem szólt semmit s

Annuska kissé elégtelenül szaladt le a lépcsőn.

De az elégedetlenséget nyomban ujjongó boldogság váltotta fel szivecskéjében, a mint a kapu alá érve, kibuzta zsebéből a rózsaszínű levelet, mely őt — az első találkára hívja.

Ragyogó szemekkel futotta át a fekete sorokat, aztán elégetten suttogta:

— Fél három óra. Háromra bistonan a Rháday-parkban leszek. Milyen ideális lelkü is ez a Gyurka. A virágok között akar neki szelreimet vallani. És az illatos rózsák, meg a büszke lilomok vele fogják bólogatni az „igent.“

Aztán... Oh! az biztos, hogy meg fogja szöktetni Gyurka.

Talán még az esteli vonattal elindulnak s valamelyik salucskában örök búséget fogadnak egymásnak.

Annuska aztán irni fog a mamának, ki azóta biston agyonírta magát. Ketten fogalmazzák a levelet.

Annuska még sohasem irt magában, csak a mama diktálása után. Most meg a Gyurka fog diktálni s Annuska minden tudását összeszedi, hogy csinos, gömbölyű betűkben örökítse meg a Gyurka gondolatát.

És a mama bistonan meg fog bocsátani. Hátha majd meglátja Gyurkát! Lehet, hogy örömben a nyakába borol. Nem, azt nem fogja engedni Annuska. Ahhoz egyedül neki van joga.

Istenem, milyen boldog is lesz ő akkor! Iskolába nem kell többé járni, a ruhát mind uszályosan csináltatja meg es Gyurkával karonfogva sétálhat az utcán.

Az emberek megállnak es irigykedve néznek utánok:

— Nini a Blanday Annuska! Milyen fess asszony lett belőle. És milyen csinos férje van. Igazán irigylére méltók.

Gyurka gyöngéden fog rá nézni, ő meg visszamosolyog es mindkettőjük szívet mondhatatlan boldogság tölti be.

Csak az a kár, hogy az esküvőjükön sem koszorú leány, sem vőfély, de még zene sem lesz. És Annuska rózsaszín utcai ruhában kell megecsküdjön.

Van ugyan fehér ruhája kettő is, azt inkább felvohette volna s valahol még koszorut es fátlyat is lehetett volna keríteni.

De hiába! Az egész garderobját összekutatatta s ennél hosszabb ruhát, de még ilyen hosszt sem talált.

Ezen a ruhán a fodor fölött még egy bajtás is volt. Ebédutántól annak a felbontásával fáradozott Annuska s ime, az eredmény egészen kielégítő.

Majdnem bokáig ér a fodros szoknyácska. De hát ilyen hosszú ruha kell is egy menyasszonynak.

No hiszen! Szép is lenne rövid ruhában esküdni.

... Annuska hirtelen egy lökést kapott, mi megzavarta az álmodozásában.

Bosszusan pilantolt fel s szeme találkozott Daraghy Edith mosolygó tekintetével:

— Nini Annus! Szép, hogy észre sem veszed az embert. Olyan mereven mentél, mintha hypnotizált állapotban volnál. Bocsás meg, hogy kissé meglöktelek, de felakartalak ébreszteni. De mondd kicsi, hová mégy?

Oh! hogy szerette volna Annuska odavetni Edithnek, hogy ő találkára megy, aztán meg fog szökní Gyurkával, hogy vége a barátságának, nem iskolás leány többé, hanem menyasszony.

De hát nem lehet. Edith irigységében biston a mamához szaladna s mindent elbeszélne. Akkor aztán adien szökök!

Annuska mindezeket meggondolva a lehető legközönyösebb hangon szölt:

— Emma nénihez megyek.

— És egyetűl! — csodálkozott Edith.

Én még sohasem láttalak téged mamád vagy a szobalány nélkül kilépni az utcára.

— Hiába, nővntűk? — szölt Anzus okoskodva s három ujjnyival meghosszabbított ruhájára mutatott.

Edith végtelen tisztelettel tekintett a rózsaszín ruhára s hangja — mint ilyen ünnepies esemény látásakor elvárható, — elfogult lőn, a mint Annushoz fordult:

— Sietős nagyon az utad? Elkísérhetnél a divatüzletbe, viszont én elmennék veled a nénihez. Legalább kissé kibeszélhetők magunkat.

Annuskát rémület fogta el.

— No még csak az kellene! Bistonan vége lenne a találkának. És a Gyurka kétségtelenül rá sem nézne többé.

— Nagyon sajnálom édesem, — szölt sebesen — de nem tehetem. Fél négyre otthon kell legyek.

(Folyt. köv.)

tás alá, akkor a midőn én a Goetz cégnek sem ügyvédje nem voltam, sem nem vagyok s a midőn utóbbi cégből is csak egyetlen embert — Pethő Gyula főmérnököt, ezt a minden ízében magyar és uri embert, mint a cég képviselőjét ismerem.

Őn különben is nagyon jól tudja, hogy a vármegyei erdőeladás kérdésében e lapokban megjelent cikkek közül én egyetlen egyet se irtam — hanem irták e lap belmunkatársai; de tudta ezt a nagy közönség is, mert az illetők mindig jelentkeztek, mikor erre szükség volt s így ha akarta, vagy mert e volna, felelősségre vonhatta volna az illetőket. Sőt midőn Önnök f. hó 5-én délelőtt a teletkönyvél történt véletlen találkozás alkalmával megmondtam, hogy e lap 17-iki számában megjelent cikknek nem én vagyok a szerzője, hanem Márton Gábor ur, megmondtam tehát akkor midőn a piszkos és förtelmes 13. számbeli nyílt levele még kézen sem lehetett: világosan látszik ebből, hogy előre elhatározott szándéka volt engem orvul meg támadni, mert erre e lap 18. számában megjelent válaszom alapul nem szolgálhatott.

Jegyezze meg magának, hogy engem igen is mindenki ismer, őt pedig csak ezután fogják megismerni, s éppen ezért az én 24 éves önzelen közéleti működésem s több mint 8 éves hírlapírói ténykedésem után joggal mondhatom, hogy az én kvalifikálatlan undorító hangmodora senki, de senki előtt engem kisebbiteni nem képes s így nyugodtan nézek elébe minden támadásnak.

As ilyen eljárás ellen csak egyetlen orvosság van. Nem szabad az ily emberekkel szóba állani, mert soha sem lehet tudni, hogyan fogja a legártatlanabb beszélgetést reprodukálni. Jól jegyezze meg ezt magának Csikszazreda város és Csikvármegyének minden lakósa.

Dr. Nagy Béni ur nemcsak cikkének címét, hanem rágalmait is szándékosan változtatja.

Nálam a lapszerkesztőt a magán emberből és ügyvédtől el lehet választani, mert nekem a Goetz-cég nem kliensem, s mert én soha egyetlen kliensemnek még csak a jogos védelmét sem engedtem lapomba átvinni, de önél Nagy ur e kettőt elválasztani nem lehet, mert őn Steinherznek is, meg Herzbergnek is ügyvédje, mindkettőnek védelmezi az érdekeit úgy a lapjában, mint azokivül még akkor is, a midőn a közérdek szempontjából ezt tennie nem szabadna; védi pedig a „Székelységben”, tehát abban alapon, melynek őn a szerkesztője, de a melynek még a nyomtatási költségeit is, a mint halom, Herzberg fizeti.

Ne rontson tehát ily galád módon nekem és a „Csiki Lapok”-nak, mert a Gyöngyös Gyula csodabujtása után, tehát alig pár hónappal ezelőtt dr. Nagy Béni ur azon ajánlattal jött hozzám, hogy ő belép hozzám a „Csiki Lapok”-hoz társzerkesztőnek s mivel tudja, hogy a „Csiki Lapok” kiadója, valamint én, mint szerkesztő a kaució után kamatot fizetünk, ő hajlandó a „Székelység” kaucióját átengedni. Dr. Nagy Béni ur, a kifogástalan jellemű gentleman, beakart hozzám — az önérdék képviselőjéhez — állani társzerkesztőnek.

En ezen ajánlatot nem fogadtam el, mert tudtam, honnan fúj a szél, s nem akartam lapomat magánérdekek képviseletére átengedni. S ugyan ez a kifogástalan gentleman önmagát tolja fel, mint az önzetlen hírlapírói munkálkodás mintaképét! Nem is kell ezt megcáfolni, csak mosolyogni lehet rajta.

Dr. Nagy Béni ur cikkének célja a következő kijelentésben domborodik ki: „Steinherznek teljesen igazsága van.” Ez megmagyaráz mindent. — Hiába tagadja, hogy ő más mint ügyvéd, s más mint hírlapíró, — mindig egy ő: Steinherz és Herzberg ügyvédje.

A dr. Nagy Béni ügyvéd cikkére ellehet mondani: „a kép az Ezsaué, de a hang, az a Jákobé!”

Hallottuk mi már ezt a hangot, — a „Székelység” minden eddigi cikkében benne foglaltatik, a mely megakarja gyanusítani Goetzöt s meghamisítani a közvéleményt, csak hogy Steinherz kaphassa meg a vármegyei erdőt. Hogy igazsága legyen Steinherznek, akkor másokat rágalmazni kell, mert rágalom nélkül előtér a valódi igazság.

A közhangulatot nem én csináltam, az kialakult mindjárt az árverés után. Anyagi hasznot nem várok s nem kapok semmiből és senkitől, mert erre nem vagyok ráutalva, s így rágalom az, hogy én a Goetz céget anyagi haszonért támogatnám.

Hogy a Csiki Lapokból bizonyos számokat, kinek és ki küldött, nem tudom.

En soha senkinek egyetlen számot se küldöttem, ilyeneknek elküldésére soha senkit nem kértem, s a cikkeknek átvételére sem egyeseket, sem lapokat soha sem írában, sem szóval meg nem kerestem: szóval ezekről a dolgokról még csak annyit se tudok, mint Őn aki alaplatlanul és undort gerjesztő merészséggel ezen tényeket felém dobálja.

Soha embert oly galádul és oly orozva maró kutya módjára meg nem támadtak, mint

a hogyan Őn engem — minden alap nélkül — támadott, mert ha valamit teszek, viszem el a következményeit, — de jelen kérdésben, sőt soha életemben semmi olyat nem tettem, ami privát érdekeim érvényesítését célozná, vagy célozta volna s ismételtelen hangsúlyozom, hogy az igaz ügyet nyíltan támogattam és támogatni is fogom minden Őntől kikérendő engedély nélkül is.

Szerencsére Csikmegye ma már ismeri az emberelt. Tudja, hogy kibem mi lakik, s így ha százszoros rágalommal halmoznak is el dr. Nagy Béni és társai mindenkit, akik a tiszta igazságot szállottak sikra, mindjárt tudják, mi annak a célja s mit kell felőlük s cikkeik felől tartani.

Dr. Fejér Antal.

Nyílt levél Dr. Nagy Bénihez.

E lapok hasábjain „Vármegyei erdőeladás” címen megjelent cikkek szerzője én vagyok. — Erről Önnök, mint a „Székelység” főszerkesztőjének föltétlen tudomásai kell bírnia. Mert hisz azt a híres nyíltéri polemikát épen Őnök ismencirozták. Annál csodálatosabb, sőt különös, hogy biztos jobb tudomása ellenére felelős szerkesztőnknek támadja ki s teszi felelősé a cikkekért.

Nem annyira ennek konstataciójáért éreztem magam indítva jelen levelet Önhöz intézni, az érdemleges választ e tekintetben olvashatja más helyen felelős szerkesztőnkől; de mivel levelének egy pár vonatkozása személyemet — bár nem megnevezve — mindazonáltal közvetlenül érinti, szükségesnek láttam, hogy egy pár dolgra felvilágosítást kérjek a egyuttal adjak is.

Őn azt mondja levelében, hogy azoknak, kiket felelős szerkesztőnk cikkirókként megnevezne, valószínűleg nem is választolna.

Mi ez? Föltételezem, hogy midőn e szavakat papírra vetette, teljes öntudatánál volt. Eszerint így állhat a dolog: vagy nem merne válaszolni, vagy ez idő szerint még ismeretlen személyi okokból nem tartaná érdemeseznek s azért nem választolna. — Tegyük fel, hogy Őn egy bátor férfi, ki nem riad vissza csekedeteinek következményeitől; akkor az első eleink, marad a másik alternativa. Én előlegeztem már Önnök egy jó adag fizikai bátorságot — lehetnek, kik mosolyogni fognak ugyan rajta, — elvárom tehát, hogy azokat az ismeretlen személyi okokat részletezze s alkalmasat adjon nekem, hogy a kérdéses én is hozzászólhassak.

Már most jelezhetek annyit, hogy egy valódi gentleman nem hátulról, bokor mellől szokott lövöldözni ellenségére, hanem tisztas helyen szemtől-szemben állva.

A mit ezután fogok írni, az részemről lesz felvilágosítás.

Alávaló, hitvány rágalom az, mintha a nyílttérben megjelent s többi cikkeim közlései díjaiért akár Dr. Fejér Antal, akár más jótáit, vagy bírás azt külfizette volna — Ez is egyike azon piszkos módszereknek, melyekkel a „Székelység”, ez a szerencsétlen njoncság utóbbi gyászos szereplését megkezdette s folytatja ma is. Hiába való a palástolgatás Nem törődni semmivel és senkivel; félre rugni tisztességet és az igazságot; meggyanusítani mindenkit, csakhogy a hűnös erdőmanipuláció ügye dülöre vitessek, az volt s az ma is átitkos jelszó! Így van ez tisztelt Nagy ur! Nem lehet itt kertegetni, kinek szeme van, látja, hogy mi van a háttérben. Lehet, hogy Őn a kezdet kezdetén mind ennek még nem volt teljesen tudatában, most meg nem tud szabaddalni. Szomorú, de nem sajnálatra méltó. Őn is egy öntudatos élőlény, miért adta oda magát ezeknek? Mégis csak sokkal valószínűbb, hogy nem a jelenlegi társasággal fogja lélni az életet s milyen furcsa helyzet lesz majd akkor. — Ezattal ennyit.

Márton Gábor.

Nyilatkozat.

Alattirt mint a „Csiki Lapok” kiadója, ezennel nyilatkozatom, hogy e lapok hasábjain a „Csikmegyei erdőeladás” kérdésében megjelent sem első cikkért, sem további cikkért egyetlen állírt sem kaptam s kivételem, hogy a Márton Gábor ur által irt nyílttéri közlemények díjért dr. Fejér Antal ur sem jót nem állott, sem azokat ki nem fizette, mert a nyílttéri cikkek díjait Márton Gábor ur rendezte.

Szaboda József.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Dr. Györgypál Domokos orsz. köp. bankettje. Mult számunkban az idő rövidsége miatt nem hozhattuk ama nagyszabású bankett lefolyását, melyet dr. Györgypál Domokos tiszteletere rendezte választói apr. 30-án este, csak most van alkalmunk hozni. Nagyon szép megnyilatkozása volt a választói részéről ez a bankett. Az igazi lelkesedés mely a függetlenség eszmék szerény, de hű férfa mellett megnyilatkozott, jól eső örömmel töltötte el lelkünket, mert idáig nem volt eset rá, hogy a választók tiszteljék meg a megválasztottat s ne viszont. A Kossuth-szálló nagytermében a 106 teríték közül egy se volt üres. Dr. Györgypál belépésekor óriási éljenzés fogadta. Az első fogás után az alispán köszöntötte fel és éltette az ünnepeltet. Melyre dr. Györgypál a meghatottság hangján lelkes beszédet mondott. Mondottak még pohárköszöntőt Szigeti plébános, Csedő István ügyvéd, Körösi Géza, Taploczai plébános, dr. Csiki József ügyvéd, Hajnod Ignác és még többben is. Majdnem a reggeli óráig tartott a lehető legjobb hangulatban, mit Jakab Ödön kitűnő konyhájának és jó borának volt köszönhető.

— Esküvő. Fényes esküvő volt az elmúlt szombaton, f. hó 5-én délután fél egy órákor a székesfővárosi belvárosi plébánia templomban. Csikszentdomokosi Sándor Arpád cs. és kir. udvari kamarás, a cs. és kir. 16-ik huszárezred déleg kapitánya ekkor vezette oltárhoz és esküdtöt örök hűséget leírtó Szent-Ivány Karlának, lipót-szent-iványi Szent-Ivány László nagybirtokos és neje szül. Tischler Gabriella leányának. Gyönyörű nászköszönés kísérte az ifjú párt a templomba, a hol az apát plébános áldotta meg őket. Mintha egy darab Csik tűnt volna egy pillanatra élénk a gyönyörűen ragyogó templomban, olyan volt a menet. Mikó Bálint v. b. t. t. ur vezette az örömszert és őz. Sándor László nagyszaszonny, a völgyény édes anyját, Pauszák Mikó ilka helyettesítette. A főútlek között Lázár Miklós szolgabíró és báró Radnasy Sándor újdonsült orsz. képviselőt láttuk. A 16-ik huszárezred teljes tisztikara, az ezredes vezetésével és a völgyény századának altisztjei állottak sorfalat a templomban. A templom szines ablakain átragyogó nap-ugár repeve játszott a tiszték gazdag aranyszínein és a nászinduló édes dallamától ittasulva, szerelmesen simult a fiatal párhoz. — A templomtól megtöltő nézők között perzse olt voltak a fővárosba szakadt vagy éppen időző csikiak teljes számmal, asszonyok, leányok, nagyk és aprók. A fiatal pár Franciaországba utazott nászútra. Boldogság, áldás legyen szép frigyükön.

— Halálozás. Csikborszovai Kovács István volt vármegyei főszámvéző jelenleg Nagy-szebeni p. ő. számvizsgáló neje szül. Száicz Ilona f. hó 5-én a kolozsvári Károli kórházban súlyos szenvedések után elhunyt. A rokonszenves szelidlekt nő nyugalma legyen csendes!

— A központi választmány a csikszentmártoni képviselő-választás megtartása ügyében a napokban tartott ülést, melyben a választás határm: jút f. hó 16-ára tűzték ki. Választási elnök dr. Bocskor Béla, küldöttségi elnök dr. Ady Endre, jegyzők: Kömény István és Puskás Lajos. Dr. Albert Sándor és Nagy György jelöltek között nagy küzdelemre van kilátás.

— Iroda áthelyezés. Csedő István ügyvéd tudatja ügyfeleivel, hogy irodáját régi lakásáról építkezés miatt ideiglenesen Rákoczy-utca 327. szám alá (Romfeld ház mellé) helyezte át.

— Székely fürdők és ásványvizek a bukaresti kiállítás. Mivel a székely fürdő és ásványvíz források tulajdonosai talán a költségre való tekintettel nem mutattak hajlandóságot arra, hogy a bukaresti kiállításon részt vegyenek, a m. kir. földmívelésügyi Miniszter megbizta a székelyföldi kirendeltséget hogy a fürdőket és ásványvizeket gyűjteményesen mutassa be s fedezze a kiállítással felmerülő költséget. A magyar kiállítási bizottság előzékenységből rendelkezésre bocsátott előnyös helyen megfelelő díjazás elrendezésével kiállításra kerülnek, ennél fogva az idegenek befogadására is alkalmas nagyobb fürdők aquarelben festett látképei, a székely fürdők-ről felvett fényképek, képes levelező lapok, prospektusok, ismertető füzetek és ugyanott az összes ásványvizek. Ezen kívül gondoskodni fog a kirendeltség, hogy az összes székelyföldi ásványvizek a látogatóknak nyílt palackból poharonként is mindig behűtve felzolgáltassanak és az összes kiállítási vendéglőkben árusítsassanak. Reméljük, hogy a kiállításon való em részvétel a székely fürdők és ásványvizek forgalmára nem lesz hatástalan, ez uton is felhívjuk a székely fürdő és ásványvíz tulajdonosokat, hogy fürdőink és ásványvizeink kiállításának sikerét, a mi első sorban is az ő érdekük, igyekezzenek előmozdítani.

— Üdülőhelyek a székelyföldön. A Székelyföld 21 kies, egészséges helyén nyári üdülő-helyet szervezett a maros-vásárhelyi székelytársaság elsősorban tanítók számára, de igénybe veheti azokat azok, különösen hivatalnok-féle ember is. Ezen helyek rövid ismertetés, a hozzá juthatás módja, élelmezési és lakási viszonya stb. egy külön füzetben vannak megírva. Ezt bárkinek készséggel küldi meg a székely-társaság, gazdája Szentgyörgyi Dénes, ha hozzá eziránt egy levelező-lapon felhívás intéztetik.

— Tulipán-mulatság. A gyergyószentmiklósi fiatalok hazafias mulatságot tart. A tulipán jegyében született a gondolat, a tulipán által talált kivívókra s talipános lesz a jókedv e hó 23-án. A határozat értelmében a táncmulatság jövedelme a Tulipán-Szövetség céljaira fog kiutaltatni. A gyergyószentmiklósi hazafias fiatalok példát állít; az első, megindító mozgás ez, mely hivatva volna a mi társadalmunknak ez irányú törvérlésére, mert szégyenkezés nélkül nem lehet említeni, hogy mindenütt ez országban, a hazafias lelkesedés e napjaiban egybeforr az egész társadalom a magyar eszmék védelmében, csak éppen minálunk van halotti csend, mintha bizony magyarok se volnánk. A fiatalok, melynek szűk hatáskörre a nagyobb mozgást nem illesztheti keretében, mulatságot rendez, hogy mindazok, kik jól megalozzának ama napon, sohasse felejtsek, hogy a hazáért mulato gyönyörűség; tenni és gondolkodni dicő és fölséges.

— Pánik a háromszékmegeyi főispán bevonulásánál. Könnyen végtelen katasztrófa történhetett volna szombaton Sepsiszentgyörgyön a főispáni bevonulásánál amiatt, hogy egy fűvaros loval a túzólt-zenekartól megvadulva, a szekérről és a megrémült fuvarossal — a menettel szembe vágott. A keletkezett riadalom a lovakat még vadabbakká tette s feltartóztatni nem lehetett. Irizatos kavarodás támadt a vágató lovak és az özszerelőtt szekér láttára; a tömeg menekülni igyekezett s a győgyosztár mellé húzódtot, de a legrosszabb helyre, mert a lovak ideérve, hirtelen fordulattal a nökből és gyermekekből álló tömegről rohantak. Szerencsére egy ott álló flakker fogta fel a rohamot, a mire több bátor férfi megfékezte egy a megvadult lovakat, mint a riadóni kezdő flakkeros-lovakat is. — Hogy katasztrófa nem történt, az valósággal csodának mondható a néppel megtömött utca és más irányban ügyel csoportosulás mellett.

— Aki három században élt. A hétven temették el a Bereszkhez tartozó kies ojtói telepen őz. Réti Jánosné özvegy Kátát, aki valóban Mathuzsálemi kort ért el. 1796-ban született s meghalt 1906. április 22-én s így három században élt A 110 éves halottat nagyszámú ivadéka, köztük 8 unoka, 12 dédunoka kísérte el örök útjára.

— Négyezer leány székely szötteben. Ha a leány anyákat úgy neveik, hogy azok modernnek legyenek olyan értelemben, hogy minden faji jelleg kihajjon szívükből jobb, he a betűvetést sem tanulják meg. Fajunknak egy magyar asszony nagyobb hasznára lehet, mintegy nemzetközi modern nő. Örömmel jegyezzük föl, hogy leánykollánk jó része is már megértette a kor szemellet és mindenkifőlött arra törekessnek, hogy fanatikus magyar lányokat neveljenek. Így — a mint értesülünk — a kolozsvári állami polgári leányiskola növendékei — 400-an — ki-mondották, hogy nyári ruhájukat hasai esővetőből készítették, hogy pedig székely esőttekből, hogy a legaszonyabb is hozzájárulhasson, de meg s tanulótárai viszony is kifejezést nyerjen, még pedig olyan módon, hogy osztályonként egyforma mintású esőttekből csinálják ruháikat, melyeket csak itthon készítettett csipkéikkel díszítettek. Es elhatározás azért is figyelemre méltó, mert ebben a gazdasági elv is kifejezésre jut, hogy a kösölükben élő munkáit juttassunk elő-sorban munkához, mert ezek visszont hamarabb vessik igénybe a mi munkánkat. Még megemlítjük azt is, hogy ezek a derék, hasznos leányok választhattak volna finomabb hasai esőveteket is de győztöt az az elv: a munk van, ne szégyeljünk, ha szeretettel felkaroljuk a gyöngét — majd megerősödik. A mint értesülünk, ebben az iskolában a viszálylatokon már mindenik leány egy-azert székely esőttekruhában fog megjelenni, valamint a hasznos, köteleességűdőt és lelkes tanítónői kar is. Azok a viszálylatok valóban a magyar fajcseregetnek lesznek ünnepnapjai. Itt a példa... kövesselek!

— Pályázati hirdetés. A nagyszabeni tanítóképzőintézet I-és osztályába a következők

1906/7. tanévre felvételre folyamodhatnak 14. életévüket betöltött olyan leányok, kik a felső leányiskolát, a polgári- vagy felsőbb leányiskolát, vagy leánygimnázium négy alsó osztályát sikerrel végezték. Felvételi vizsgálat nélkül, de pályázati kérvény alapján történik a felvétel. A felvételi kérvényhez a következő okmányok csatolandók: 1. Keresztlevél. 2. Iskolai bizonyítvány a megelőző tanévről s az idej első félévi értesítő. Az évvégi bizonyítvány június hó 30-án feltétlenül beküldendő. 3. Orvosi bizonyítvány a folyamodónak a tanítói pályára alkalmas voltáról. A kérvényben kitéendő, hogy bennlakó vagy bejáró, akar-e lenni a növendék. Bennlakásai havidíj 36 korona (18 forint). A kérvényeket az intézeti igazgatósághoz június hó 15-éig kell benyújtani. A felvétel július hó első napjaiban lesz elintéztve, miről az érdekeltek azonnal értesítést nyernek. A II., III., és IV. osztályba szintén vehetők fel új tanulók, ha kimaradás folytán hely keresztek. A III. osztályba felvehetőek olyanok is, akik kiseddévónói oklevelet szereztek vagy a felsőbb leányiskola, esetleg a leánygimnázium hat osztályát végezték. Az ilyen tanulók az I. és II. évfolyam különböző tárgyaiból vizsgálatot tesznek. A bennlakásról prospektust szívesen küld az igazgatóság. Nagyszomben, 1906. május 1-én Dr. Bilinszky Lajos képzőintézeti igazgató

Boldogító örökségek. X. Károly 27 éves városi hivatalnok volt, mikor váratlanul nagy örökség birtokába jutott. Ugyanekkor egy barátja utolsó óráit élte és a gazdag öröksései a következő szavakkal búcsúzott: "Tudod, hogy leányövérem szegényen marad hátra. Reád bízom őt!" a miután barátjának szavát adta, hogy K. Lajzár! minden tekintetben gondoskodj, barátja nyugodtan lehunyta szemét. Károly magával vitte a 17 éves leányt legénylakásába, ahol társalgónőjével külön lakosztályokat rendezett be részére. A szép leány és a gazdag fiatal ember megelégedésben éltek együtt, mintha testvérek lettek volna és a vonzalom már szerelemmé változott mindkettőben, anélkül, hogy egymásnak ezt elárulnák volna. X. Károly nem akart visszavonulni helyzetével. Lajza pedig szegény volt s nem is mert arról álmodni, hogy Károly valaha elveszi feleségül. Egy napon Lajza ebéd után elmerült az újságolvasásba és egyszerre felkapta az újságot, kiterítette az asztalon s hangosan felsikoltott: "Károly! a sorjegyet, melyet Török bankházában vásárolt nekem, megnyerte a 600,000 koronát. Most már nincs akadály annak, hogy egymáséi legyünk" és szenvedélyesen átölelte boldog barátját. "Való hát... Teljesen... egészen örököselek?" kérde Károly. "És én", válaszolt a leány csengő hangon "nem a sorjátékon nyertelek-e meg? Nincs most boldogabb pár e világon."

Pályázati hirdetés. A V. K. M. 32365—1906. számú rendelete alapján. A székelykeresztúri m. kir. állami tanítóképző-intézet 1-6-os osztályába az 1906—1907. iskolai évre felvételre oly épített, építendő, egészséges ifjakat, akik 14-ik életévüket betöltötték, de 18 évesnél nem idősebbek és a gimnázium vagy reáliskola vagy a polgári iskola legalább 4 alsó osztályát vagy a felső népiiskolát jó sikerrel elvégezték, vagy a jelen év június hó végéig elvégzik. A felveendő 30 ifjú közül ingyenes ellátás (bentlakás, reggeli, ebéd és vacsora), 4 pedig évi 105 kor. ösztöndíj kedvezményében fog részesülni. A kedvezmények a középiskola vagy polgári iskola IV. osztályát végzett kintinó és jeles előmenetelű növendékeknek fognak adományoztatni. A bentlakók ingyen lakást, fűtést, világítást és mosatást élveznek. Ingyen gyógykezelésben minden rendes tanuló részesül. A felvételről sajátkezűleg írt és 1 koronás bélyeggel ellátott folyamodások a nm. vall. és közokt. miniszter urhoz címelve a jelen év május 31-éig alulírottakhoz küldendők be. Minden folyamodó mellékeljen a kérvényéhez egy helyesen megcímzett levélborítékot is, hogy a nagy szünidőben a felvételi értesítést, esetleg az okmányait biztosan megkaphassa. A felvételtől szóló értesítést minden folyamodó a miniszteri döntés leérkezése után azonnal fogja megkapni (legkésőbb augusztus 30-ig.) Székelykeresztúr, 1906. évi április hó 24. Ujvári Mihály, állami tanítóképző-intézeti igazgató.

A XVIII. m. kir. Osztálysorsajáték hivatalos játékterve. A m. kir. szab. Osztálysorsajáték igazgatósága a sorsjegyek iránt egyre fokozódó kereslet folytán elhatározta a mostani XVIII. m. kir. sorsjátéktól kezdődően a nyereménytervezet megújítását. Kibocsátásra kerül 125,000 sorsjegy, melynek fele — egy mint eddig — tehát 62,500 nyereményrel lesz kisorsolva. A nyeremények főösszege 1,998,000 koronával nagyobbodott és most 16,457,000 koronára rug. Az tény, hogy a világ egyetlen sorsjátéka még megkülönböztetve sem bír oly kedvező játéktérrel, mint a m. kir. szab. Osztálysorsajáték; miáltal a sorsjegyet messze hálföldön is elszeretettel vásárolják és ezért a sorsjegyek minden egyéb sorsjátéktól kizárólagosak. — Mindezek dacára a sorsjegyek változatlanok maradtak.

CSARNOK.

Mariska álma.

(Mariska, a felsőleányiskola koronásatlan királynője visszára kését; ami azt jelenti, hogy miután jól magára sárta kis szobájának az ajtaját — ne hogy sávjárják! — Később vette egyik könyvét, csak úgy találmra ledől a pamagra és álmodozni kezdett. Odakint lángolt a június nap, a melynek melege minden lefűggyőzés mellett is tikkaasztón szűrődött be a falakon, az ablakon át; így tehát megfogható, hogy Mariska álmodozását csakhamar édes szenvedérs követte.)

Az álom.

Allig hunyta le esemét, sive elesorult, mindkét halántéka erősebben lüktetni kezdett; egyszerre rémülten látja, hogy nyilsebesen felpatannak a szemközti ajtó szarnyai és egy kifüggesztésű kőszék, kiborított aron, ovikereses ur lépett be nagy komolyan, majd miután éles, firkéssz szemmel rátekintett, kalapját, botját, kecskujját egy asztalra tette és feléje tartott. Mariska borsongva könyökölt fel és szinte hipnotizálva a rejtélyes idegen arcába meredt.

— Bocsanát — kezdte es, hideg, meteszd hangján — hogy minden bejelentés nélkül me-részkedtem ide színe elé; de kit sem találtam az előszobában, amit ugyan egy cseppet sem bánok — tette hozzá gúnyosan és rejtélyesen. Mariska akit az idegen érdes hangja végképen megrémített, néhány értelmetlen sóh begett el válaszul.

Az idegen hidegen, mereven mosolygott. — Pardon! Még be nem mutattam magamat. Nevezem az Ész; se több, se kevesebb, de ha megengedi helyet foglalok ebben a karszekében.

— Tessék, tessék — késségekedett isgatott kíváncsisággal Mariska.

— Tehát igen. És a nevem, paripám a Reálitász; tudja olyan szürke, lassan járó, széles patájú, soha meg nem botló hegyi öszvér. Perse — no ne piruljon — én inkább asokon legelteti szép szemeit, akiknek a lába aszarnyakkal száll, felhők közt jár — a Pegasus. Igaz, azebb a repülés a toogasztál, de haj, hányasor nem követi azt — szörnyű tesuhanás!

Mariska ijedt mosdulatot tett.

— Én, bevallom, aserentém ha végig az egész világon csak hegyi öszvéren lovaglókkal találkoztam; és azon is vagyok, hogy lehetőleg kilopom a poéta urak alól a Pegasus. Amde a legtöbbje nyakas legény és hogy megköszölhessem, oselhes kell folyamodnom. Így az egyikül asigora kritikus alakját állítottam magamra; mivel es a poéta barátom elárulta egyik versében, hogy as ő szíve egy asinás, melynek nézőterén asámos a padosor, sok az erkély, sőt még karzat is van, de páholy egyetlen egy; a szipadon pedig ő gitározik, a palatokat, erkélyeket, karzatot súrién elpöb barna és sádko leányaseregnek — hol vígan, hol pedig busan... am egy egy sohaja mindég oda-oda surran nagy titkosan as egyetlen üres páholy felé; hogy haj, ha ott ülne valaki, ő, az Ideál, miudjárt kiürítésé az egész asinászat és csak neki dalolna, csak neki élne boldog, mámorba ringó életet.

Mariskának égett már az arca is, a melynek minden forrósága Ész ur felé csapott, de a kit, ugy látszik, mindez hidegen hagyott, mert nyugodtan folytatta:

— Én hamar késsen voltam tervemmel. Felcsaptam a poéta uram asinásában asini kritikusnak, mondhatom, alig tudtam egy kis helyet szorítani osokélyaségem részére a hátd padosorokban a tenger sok leány miatt, a kik között bizony csak nagy nehezen tudtam fentartani tekintélyemet, pedig a vérsza a legkifüggestalább halvér extractum. As volt a taktikám, hogy segiteni fogok a fiatal embornek feltalálni as Egyetlen-egyét. Asért tehát kritikámban a publikumot és a neki segontó dalokat egyképen alapon leboradtam. Perse ő mindég igazat adott nekem, de másnap megint csak újra kezdte a ledér életét. Szinte sajnáltam, hogy nem asen-telhettem neki mindeu időmet; de hát a többi betegimet se hanyagolhattam el.

— Így tehát közé-közbe kimiradtam a asinásból. Meg is bűnhődtem érte, Minden jó asándékom kudarcot vallott. Ugyanis, amint egy ilyen másnál töltöttem up után a poéta uram asinásába akartam bemenni, as összes fő és mellékbejárásokat sárva találtam. Isgatottan jártam fel s alá, míg végül egy kis hasadókra lettem, a melyen bekukucálhattam a asinpadra, hol poéta barátom asenvedélyes örjngéssel verte gitárját, miközben arón as as önkívületi lész pirja égett, a mely a korai sírhoz veszt.

— Borsasított — esőt Mariska; arónak, esemének tüse világonas elárulták, hogy még álomban is megbotránkozása igaz es ósinte.

— És mindezt as okonta, aki a nézőteréről pusata megjelenésével kizergette a leányasereget as utolsó aszál és beleült a páholyba — Ideálnak és a ki a poéta dsengő dalait tetesze, tupa nélkül, jég hideg szívvél hallgatta. Mily osalódás reám és a postára. Míg soknak dalolt, igaz, nem volt meg — Ó, am az érte való gyakori sohajások szinte elveszték a megdolított leányasereg tapsaiban és enyhítette őket a asivokból kiáradt meleg.

— Szegény, szegény! — sohajtotta ujjong Mariska és nyújtózkodni kezdett, mintha csak karját nyújtaná ki résszvevően a megasjánt felé. Ugy-ugy! Am ne higgye, hogy a sajnálat-

tal beérjék; tepsoljon is neki, asereme is őt, mert a poéta Lakos Imre, a páholyban ülő Ideálja pedig — Ön!

Az ébredés.

(As utóbbi szavakkal Ész ur, gyorsabban, mint jött, elvásozott. Mariska pedig felébredt és megazeppenve tekintett körül; különösen as ajtó vizsgálatá nagy rejtésszel, de as nagy meg nyugvására zárva volt.)

Mi az? — sikoltott e pillanatnyi megnyugvás után.

Az ajtón ugyanis félenk kopogás hallatszott.

— Kisasszonykám, kisasszonykám, tessék kinyitni az ajtót.

Magas az Zeussa? — ugrott fel megkönynyebbülden Mariska és sietve nyitotta ki as ajtót bentfente szobaleányának.

Csakugyan a Zeussa állott szepegő arocak kezében egy tulipán bokrétaival.

— Boosászon meg kisasszonykám, hogy újra elfogadtam, de mikor olyan szépen és olyan nagyon-nagyon szépen kért meg as ifju ur... és azt mondta, hogyha kidobja est is, mint a többit, ő nem bánja, a fő, hogy as aranyos kasósi öljék meg ép ugy, mint a szívet.

Zeussa ezt oly meghatóan mondotta, mintha csak ő magu lett volna Lakos Imre, mert hát természetes, hogy es a halálosan szerelmes poéta gyermek küldötte ismét, ki tudja hányadszor, a szép virágokat.

Dehogy is tudta volna azokat iménti álma után Mariska kihajítani. Isgatottan vette kezébe a bokréta. Nagy, hiús aszemei tüsben égtek, miközben a boldogságtól remegő hangon azt sugta a szobaleány felé:

— Iten mentesem, Zeussa! Már hogy is dobnám ki! Várjon csak még... mondja meg... Imrének, hogy estere kimegyek magával sétálni a fasorba, a hol aseretem ha nekem... egy nehéz algebrai definíciót megmagyarázom.

Sz. 1014—1906.

Feladási hirdetés.

Alírt községi előjárónág közhírré teszi, hogy Gyergyóalfaluban 1906. évi május hó 27-én délután 2 órakor kezdődő nyilvános szó- és írásbeli árverésen eladja a gyergyócsomafalvi erdőrezsben az alfalvi erdővel közvetlen határos, az 1904. évben kijelölt rendkivüli vágásban eladni szánt lábán álló fenyőfáját.

Kikiáltási ára összesen 34100 kor. A részletes árverési és szerződési feltételek — melyektől eltérő vagy utóajánlatok nem fogadhatnak el — az alírt előjárónágnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Tájékozással szolgáljon, hogy a kiasználás alá kertül terület mintegy 108-3 k. hold kiterjedésű, a tutajazható Marostól 16-5 km., a legközelebbi vasuti állomástól pedig 58-8 kmnyire van és hogy az eladófa lucfenyő s csak kis részben jegenye-fenyő 14,400 darabnak mell magasságban kéregfű 10—100, átlag 31 cm. átmérőjűnek és 8318 köbm. hasznofát tartalmazónak van becsülve.

Gyergyóalfalu, 1906. április 29-én. Lőrincz Vilmos. Kics Antal, bíró.

Szám 451—1906.

Hirdetés.

A közuti kerületi felügyelő urnak az 1906. évi május hó 3-án kelt 394. számú rendeletével a brassó—csikszereda—topliczai állami közut 171—173 km. szakaszán levő 200. és 202. számú mütárgyak helyreállítását 2180+2990 kor. és a marosvásárhely—gyergyószentmiklósi állami közut 92—93 km. szakaszán levő 30, 31, 32. számú mütárgyak helyreállítását 1600+1698+900 kor. összesen 9368 kor. és brassó—csikszereda—topliczai állami közut 113—114 km. szakaszán levő 127. számú hid helyreállítását 2260 kor. összeg erejéig engedélyezte. A fentemlített munkálatok kivételének biztositása céljából az 1906. évi június hó 1-6 napjának d. e. 9 órájára a csikszeredai m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fenti munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájig a nevezett hivatalhoz anyival is inkább igyekzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek nem fognak figyelembe vétetni.

Az ajánlatok az általános feltételekben előirt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bánatpéng csatolandó.

A szobánforgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett hivatalnál a rendez hivatalos órákban napokint megtekinthetők.

Távirati ajánlat nem fogadtatik el. Csikszereda, 1906. évi május hó 5-én.

M. kir. államépítészeti hivatal.

Szám 1555—1906. polg. 2-3

Hirdetés.

Csibankfalva község köshelyeinek arányosítása és urbéri elkülönítésének megengedhetősége iránt indított ügyben Kovács Lajos kir. törvényszéki bíró által tartandó tárgyalásra határnapul 1906. évi május hó 25-ik napjának d. e. 9 órája Csibankfalva község házához ezennel kitézetik, mely határnapra érdekeltek a törvényes következmények terhe alatt azzal idéztetnek meg, hogy a mennyiben az egyénileg megidézett alperesek sem magok, sem kellő meghatalmazott által meg nem jelennek, részükre az elj. ut. 38. §-a alapján ügygondnok fog kineveztetni.

A kir. törvényszék üléséből: Csikszereda, 1906. április hó 3-ik napján.

Gyalóky Sándor, Balog István, elnök. jegyző.

Hirdetés.

A csikszeredai m. kir. állami erdőhivatal helyiségéhez tartozó 1 hold 64 □-ól kiterjedésű kaszáló három egymásután következő évre (1906—1908-ig) hasznobérbe adatik.

E célból folyó évi május hó 13-án d. e. 10 órakor a csikszeredai m. kir. állami erdőhivatal helyiségében nyilvános szóbeli és zárt írásbeli versenytárgyalás fog tartatni.

Kikiáltási ár 13 korona. Az árverési és szerződési feltételek megtekinthetők az állami erdőhivatalnál. Csikszereda, 1906. április 29-én.

Megbízásból: Máthé, m. kir. főördés.

Szám 626—1906.

1-2

kej.

Árverési hirdetés.

Az alírt község előjárósága közhírré teszi, hogy Csobotfalva közhirtokosság tulajdonát képező, Galamhalma, Bálintarka és Medvéstelek "nevű erdőrezsben futóttiz által szerzett 4299 drb. haszon fenyőfát 6779 kor. kikiáltási ár mellett Csobotfalva község házána 1906. május hó 28-án d. e. 9 óráig kezdődőleg megtartandó szó- és írásbeli árverésen el fogja adni.

A kikiáltási ár 10⁰/₁₀₀-éka bánatpéngképpen leteendő.

Utó- vagy távirati ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Árverési feltételek a községi előjáróságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csobotfalván, 1906. május 1.

Pálffy András, Csicszer Pál, jegyző. bíró, bírt. elnök.

Sz. 12.

Árverési hirdetés.

Alattirt osikmenasági áll. el. népiak. gondnoka ezennel közhírré teszi, hogy az 1906. évre az iskola részére bütülos bavas (Rövidláb) dűllőben as arányosítás folytán kassakdt 101 hold 487 nar. öl területű kaszáló helyet május hó 10 én nyilt árverésen a legtöbbet ígérőnek hasznobérbe adja ki, kikiáltási ár 101 korona. Árverési asándékosok kötelesek a kikiáltás árnak 10⁰/₁₀₀-át a gondnoka kézhöz letenni, egyéb felvilágosítással bármily időközben asiveesen aszolgálok. Csikmenaságon, 1906. április hó 18-án.

Csedő Gábor, h. elnök és gondnok.

3-8

Sz. 91—906. v. ár.

Árverési hirdetés.

Alulírott városi árvaszék közhírré teszi, hogy néhai Szultán Lázár-féle beltelek 26.280 kor. kikiáltási ár mellett 1906. év május hó 15-én d. e. 9 órakor az árvaszék hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek elfog adatni.

A feltételek az árvaszéknel megtekinthetők.

Csikszereda, 1906. év április 29-én. A városi árvaszék.

Árpa Lajos, Jakab Ferenc, h. elnök. tanácsos.

